

เทศน์เช้า วันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

วันนี้จะวันเข้าพรรษานะ ถ้าวันเข้าพรรษา พระจะอธิษฐานพรรษา ถ้าอธิษฐานพรรษา นี้
ธุดงค์วัตร อธิษฐานธุดงค์ แล้วธุดงค์ก็ข้อ ธุดงค์ก็ข้อพระก็จะตั้งสัจจะของเขา ถ้าตั้งสัจจะของเขา
เพื่อประโยชน์กับอะไร เพื่อประโยชน์กับเขา ฉะนั้น เวลาว่าพระธุดงค์ๆ ทำไมต้องธุดงค์ล่ะ คำว่า
พระธุดงค์ไฉน นกมันต้องบิน ขึ้นชื่อว่านกต้องบิน

นี่ก็เหมือนกัน ขึ้นชื่อว่าพระปฏิบัติมันต้องมีหลักมีเกณฑ์ของมัน ถ้าขึ้นชื่อว่านกมันไม่
บิน มันก็นกกระจอกเทศไฉน นกกระจอกเทศมันบินไม่ได้ มันขึ้นบินไม่ได้ นกที่บินไม่ได้ แต่นก
มันต้องบิน ถ้ามันจริงมันต้องทำได้ ถ้าจริงต้องทำให้ได้ ถ้าทำไม่ได้ทำเพื่อใคร ก็ทำเพื่อตัวเอง
เท่านั้นแหละ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมวินัยไว้เพื่อใคร รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์

นี่ใจรื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ใจ รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ที่ไหน รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ในหัวใจเราใจ สัตตะผู้ข้อง
เพราะมันข้องมันถึงเวียนว่ายตายเกิด เพราะมันมีอวิชชามันถึงเวียนว่ายตายเกิด รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์นี้
ปลดเปลื้องมัน ปลดเปลื้องความข้องในใจนั้น ปลดเปลื้องอวิชชาที่ความไม่รู้จักตัวตัวเองนั้น รื้อ
สัตว์ขันธ์สัตว์ รื้อสัตว์ที่นี้

ถ้ารื้อสัตว์ขันธ์สัตว์เราก็พูดเหมือนพ่อแม่ โธ่มัน อุ่มมัน คุณแลมัน ลูกทั้งนั้น ลูกของเรา เราก็
ต้องรักดูแลเป็นธรรมดา สัตว์นั้นบางประเภทเกิดมามันเลี้ยงตัวเองได้เลย มนุษย์เกิดมาพ่อแม่ไม่
เลี้ยงอยู่ไม่ได้หรอก แต่เวลามันโตขึ้นมา ปัญญา มัน ปัญญา มันครองโลก ถ้ามันครองโลกได้นั้น
ละคือปัญญามันเกิด นี่ปัญญาของโลกนะ แต่ถ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะรื้อสัตว์ขันธ์
สัตว์นะ รื้อสัตว์ขันธ์สัตว์วางธรรมและวินัย ข้อวัตรปฏิบัติมันขัดใจไปหมดเลย อยากได้ อยากดี
อย่างใดไม่สมความปรารถนา

คำว่าไม่สมความปรารถนานั้นคือไปต่อต้านกับกิเลส ต่อรองกับมัน กิเลสมันนอนอยู่ใน
หัวใจมันคิดจินตนาการของมันไปหมด ธรรมะมันตีแผ่ได้หมด มันรู้ไปหมด มันรู้ธรรมะของ
องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแต่มันไม่รู้จักตัวมันเอง มันไม่เถียงใจมันเลย เพราะไม่เถียงใจ

มันเลยองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงวางธรรมวินัย วางข้อวัตรปฏิบัติ ข้อวัตรปฏิบัติก็
คัดแปลงหัวใจนี้แหละ คัดแปลงคน

ถ้าคัดแปลงคนมันเป็นความยุ่งยากไหม เพราะคนเห็นว่าเป็นความยุ่งยากไป อยากสะดวก
อยากสบายไป อยากสะดวกอยากสบายก็เป็นทางของมันไป แล้วเราจะต้องเข้าไปยอมจำนนกับ
มันใช่ไหม ออกจากบ้านมา ออกจากบ้านมาเราทิ้งแล้ว เราทิ้งที่นอน เราทิ้งห้องครัว เราทิ้งห้อง
หับของเราไปแล้ว เราทิ้งแล้ว ถ้าเราทิ้งแล้ว เราออกจากบ้านมาเราทิ้งแล้ว เราทิ้งแล้วทิ้งไว้ข้าง
หลังไป ทิ้งไว้ข้างหลัง นี่เราเป็นฆราวาสญาติโยมเรามาบวชพระ เรามาอยู่วัด เรามาถือศีล ๘ เรา
มาอยู่วัดเราทิ้งไว้หมดแล้ว อย่าให้ใจมันไปห่วงหาอาวรณ์ตรงนั้น

ถ้าห่วงหาอาวรณ์ตรงนั้นนะ พอทิ้งมานะ ทิ้งที่นอนที่เป็นฟูก ทิ้งที่นอนที่สูงใหญ่ ทิ้ง
ความสะดวกสบายในบ้าน ทิ้งห้องแอร์ ทิ้งทุกอย่างมาหมดแล้ว มาอยู่โคนไม้ พอมาอยู่โคนไม้
ขึ้นมามันคิดย้อนกลับใจ เออ ไม่น่าก็ดี อยู่บ้านดีกว่า นี่มันย้อนกลับ เราทิ้งมาเราทิ้งไว้เบื้องหลัง
แล้ว เราทิ้งแล้ว พระก็เหมือนกันเราทิ้งความเป็นฆราวาสของเราแล้ว เราเป็นสมณะ

คำว่าสมณะ นี่สมณะสารูป ถ้าสมณะสารูปมันเป็นความจริง ความจริงถ้ากิริยาของเรา แต่
เวลาแสดงออก เวลาแสดงออกแสดงออกด้วยความเป็นจริง ถ้ามันมีจริง มันมีจริงที่ไหนล่ะ มันมี
จริงเข้าไปตรงนี้แหละ ชูดวงควัตรมันมีแต่ชื่อไป เราอ้างหมด เราไปอ้างกันเองว่ามันลำบาก มัน
ขัดข้อง มันไม่สะดวก

คำว่าสะดวกก็สะดวกกิเลส ขัดขวางมัน โต้แย้งมัน คอยขัดเกลามัน ชูดวงควัตร ชูดวงค์ ๑๓
เป็นธรรมวินัยที่ขัดเกลากิเลส มันเป็นความมักน้อยสันโดษ มันขัดเกลา มันไม่ใช่ตัวจริง ตัวจริง
คือมรรค ๖ อันนี้เป็นข้อวัตรไป มันเป็นเครื่องมือ คำว่าเครื่องมือนะ เครื่องมือองค์สมเด็จพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าให้ไว้มากมายเลย คุณิเวลาเขารบทัพจับศึก กองทัพของใครมีอาวุธยุทธโศปกรณ์
ที่เหนือกว่า เขาสามารถยึดครองชาติอื่นได้เลย

นี่ก็เหมือนกัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้มรรค ให้ผลไว้ ให้ข้อวัตรปฏิบัติไว้
พระมันไม่เอา นี่เครื่องมือทั้งนั้นแหละ เพราะเครื่องมือทำขึ้นมามันมักน้อยสันโดษใช่ไหม ถ้า
มักน้อยสันโดษเพื่อใครล่ะ ก็เพื่อหัวใจของเราถ้ามันเข้มแข็งขึ้นมา เข้มแข็งขึ้นมา คุณิเวลาครูบา
อาจารย์ของเราเวลาชูดวงค์ไป เวลาชูดวงค์ไป สมัยก่อนนะ ๕ วัน ๑๐ วันไม่ได้กินข้าว เพราะเรา

เดินป่าไปมันเจอใคร มันไม่กิน น้ำนี้ น้ำขาดไม่ได้ เพราะในป่าแหล่งน้ำมันมาก มีน้ำประทังชีวิตไป แล้วมันรินเริง มันรินเริงนะ แล้วชีวิตอย่างนั้นมันเข้มแข็ง

นี่พระธุดงค์ ถ้าพระธุดงค์มันต้องมีประสบการณ์ ธุดงค์เพื่อให้เข้มแข็ง การเดินจงกรม เดินจงกรมเพื่อร่างกายแข็งแรง อานิสงส์ของมันคือเดินธุดงค์ไปได้ไกล เพราะมันฝึกหัดของมันมา นี่อานิสงส์ทั้งนั้น อานิสงส์นี่คือเรื่องของร่างกาย จิตใจไม่ได้เกิดขึ้นเลย ถ้าจิตใจมันจะเกิดขึ้น วันนี่วันจะเข้าพรรษา เวลาเราโหยหวนนะ เวลาเราเป็นพระหรือว่าเราเป็นผู้ที่อุปฐากวัด วันนี้จะเข้าพรรษา นี่วันนี้เข้าพรรษานะ มันคิดว่าวันออกพรรษาแล้ว มันคิดไปอนาคตหมดใจ นี่เราโหยหาวันนี้วันเข้าพรรษา เราตั้งคุณงามความดีของเรา

ชาวพุทธ วันเข้าพรรษาเขางคนะอดเหล้า งดบุหรี่เขางคของเขา เขาได้ ๓ เดือน เขาประเพณีวัฒนธรรม ความเชื่อ เพื่อประเพณีมันเข้มแข็งมาก พระเราในสมัยพุทธกาล พระจักขุบาลเวลาเข้าพรรษาอธิษฐานเนสัชชิกไม่นอนเลย พระโสณะเวลาทำนอธิษฐานของท่าน ท่านเดินจงกรมของท่านจนฝ่าเท้าแตก เวลาครูบาอาจารย์ของเราท่านชวนขวยอย่างนั้น นี่ก็เหมือนกัน พระจะเข้าพรรษาวันนี้ วันนี้พระจะอธิษฐานพรรษา ถ้าอธิษฐานพรรษาเขาตั้งกติกากับเขา เขาตั้งกติกาของเขา เขาจะต่อสู้กับกิเลสต้นหากความทะยานอยาก

ไอ้เรื่องข้อวัตรปฏิบัติมันเป็นเครื่องมือ เครื่องมือเข้ามาอะไรละ เครื่องมือเข้ามาหาหัวใจของตัว เครื่องมือเข้ามาหาหัวใจของตัว เราไม่มีเครื่องมือด้วย แล้วเราตะครุบเงาด้วยความรู้สึกนึกคิด ประเพณีวัฒนธรรมนี้เป็นธรรม ใครไปวัดไปวาทีฉันรู้ๆ เข้าใจ เข้าใจไปทุกเรื่องเลย เครื่องมือมันยังทำไม่ได้แล้วมันเข้าใจได้อย่างไร มันต้องมีเครื่องมือ ถ้ามีเครื่องมือแล้ว เครื่องมือมันมันถึงจะเข้าไปค้นคว้าหาจิต จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าใจ สูงสุดคู่สามัญ

เวลาสูงสุด เราไปเห็นพิธีกรรมทุกอย่างจบลงด้วยการนั่งสมาธิ จบลงด้วยการภาวนา แล้วเวลาภาวนาไปแล้วมันเริ่มต้นใหม่ ศิล สมาธิ ปัญญา ศิลคือความปกติของใจ ถ้าสมาธิเกิดมา มันตั้งมั่นมีความสุขของมัน ถ้าเกิดภาวนามยปัญญาขึ้นมาเราจะมหัสจรรย์กับจิตดวงนี้ มหัสจรรย์มาก มันเป็นปัจจัยจัดตั้ง สันติภูมิจิ โภ เทคโน โลยีต่างๆ เขาซื้อ ขาย แลกเปลี่ยนได้

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถ้ามันจับยึดใส่หัวใจได้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจับยึดใส่หัวใจทุกๆ คนเลย เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าปรารถนา

มารื้อสัตว์ขันธ์สัตว์ แต่มันจับยึดใส่ในใจนั้นไม่ได้ จับยึดใส่หัวใจนั้นไม่ได้เพราะปฏิสนธิจิตมันถือตัวถือตนของมัน มันมีทิฐิมานะของมัน

ทุกคนว่าตัวเองฉลาด ตัวเองเก่งกล้า ทุกคนมีความสามารถ จะไม่ยอมรับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของใคร มันไม่ยอมรับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของใครทั้งสิ้น ฉะนั้น ปฏิสนธิจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะนี้มันมีอวิชชาครอบงำมัน มันเวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ต้องปลุกปลอบมัน ต้องพินทุมัน พินทุมันขึ้นมาให้เข้าสู่ความสงบให้ได้ พินทุมันเข้าไปสู่ตัวของมันเองให้ได้ ถ้าพินทุมันเข้าสู่ตัวเองได้ ทำสัมมาสมาธิๆ มันยกขึ้นสู่วิปัสสนา การพินทุมันขึ้นมามันเกิดภวานามยปัญญา ปัญญาที่เกิดขึ้นจากจิตมันเป็นจำเพาะ มันเป็นปัจเจกตั้ง เป็นสันตทิฎฐิโก เป็นจำเพาะตน

ของที่จำเพาะตนเราจับยึดหรือเราจะโอนย้ายให้ใครไม่ได้ แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าวางธรรมวินัย วิธีการ เครื่องมือๆ เครื่องมือนี้ให้เราทำๆ พอเราทำขึ้นมามันจะย้อนกลับขึ้นมาในใจของเรา เวลามันเกิดภวานามยปัญญา เกิดธรรมจักร จักรมันเคลื่อนมันมหัศจรรย์ คอมพิวเตอร์มันสู้ไม่ได้หรอก มันเร็วกว่า มันทุกอย่างกว่า เพราะความคิดเร็วไหม เล่ห์เหลี่ยมของกิเลสมันเร็วไหม มันปลิ้นปล้อนขนาดไหน

มันจะปลิ้นปล้อนขนาดไหนสติปัญญามันทั้งหมด มันทันความคิดเราหมด ทันความยุ่งแยะแยะของกิเลสมันทั้งหมด แล้วมันทั้งหมดไม่ทั้งหมดธรรมดานะมันย้อนกลับเข้าไปด้วย เอ็งมาจากไหน เอ็งเกิดที่ไหน เอ็งเกิดมาอย่างไร มันก็ไปตีแผ่หมด นี่ที่ว่าเป็นไตรลักษณ์ เป็นลักษณะ ไตรลักษณ์ที่มันเกิดขึ้น ตั้งอยู่และดับไป เกิดอย่างไร ตั้งอยู่อย่างไร ดับอย่างไร เห็นอย่างไร รู้อย่างไร แล้วมันชัดเจนใจ

ฉะนั้น เทคโนโลยี คิดอย่างไรก็แล้วแต่ ความเร็ว คูสิเวลาไปดาวอังคาร ดาวพลูโตเขาไปที่ปี ๕ ปี ๕,๐๐๐ กว่าปีด้านแสงมันไปขนาดนั้นมันไปได้อย่างไร แล้วความคิด แล้วมรรคญาณที่มันเกิดขึ้นมันเร็วกว่านั้น เร็วกว่าความคิด เร็วกว่าทุกอย่าง ถ้าไม่เร็วกว่ามันเอาอยู่ไหม ไม่เร็วกว่ามันจัดการได้ไหม ทำไมมันจัดการได้ล่ะ

นี่ก็เหมือนกัน วันเข้าพรรษาๆ นี่ไง วันเข้าพรรษามันสำคัญอย่างไร สำคัญที่ว่าพระชุกงศ์อยู่ พระเคลื่อนไหวยุต้องหยุด อยู่จำพรรษาที่ใดที่หนึ่ง ๕ เดือนนั้นได้ประสบการณ์ ได้ไปค้นคว้า ได้พิสูจน์ในป่าในเขา ได้พิสูจน์มาจากครูบาอาจารย์หมดแล้ว ๓ เดือนนี้ต้องทดสอบกัน ต้องพิสูจน์กันในเรื่องนี้ ทดสอบกัน ทดสอบขึ้นมาให้ได้ จิตใจมันจะมีความสามารถขนาดไหน นี่

มีความสำคัญอย่างนี้ พอมีความสำคัญอย่างนี้คำว่าชุกคงมันถึงมักน้อยสันโดษนะ ตามมีตามได้ ไม่กัตตามมา

กัตตามมาหมายถึงว่าญาติโยมที่เขาอุปฐาก เขาเป็นห่วงเป็นใย เขาก็จะตามส่งตามเสียดูตามดูแล พอชุกคงจ็อบ รับไม่ได้ เขาเอามาก็รับไม่ได้ เราต้องเข้มแข็งของเราเอง เราเข้มแข็งของเราเองมันมีตามมีตามได้ ถ้าไปบิณฑบาตเขาใส่แล้วจอบ ไม่มีการคลุกคลีกัน เขาใส่แล้วเขาก็กลับบ้านเขา พระทำกัตกิจเสร็จแล้วก็ต้องพยายามค้นคว้าหาความจริงในใจตัวเองให้ได้ สัจจะความจริงอันนั้นค้นคว้าขึ้นมาให้เป็นของเราขึ้นมาให้ได้ นี่ทำอย่างนี้

นี่พูดถึงเวลาเราประพฤติปฏิบัติธรรม สังฆธรรมๆ เราอยากได้ใจ นี่ไปหาครูบาอาจารย์ ไปหาพระอรหันต์ๆ ไปหาครูบาอาจารย์ นี่แสวงหาๆ ก็ไปดูสมบัติเขา ไปเที่ยวกันรอบโลก คุณลักษณะชาติ เงินสำรองของชาติไหนมีมากที่สุด ก็รู้หมด รู้หมดแหละ นี่ไปดูของเขา แล้วเงินของเราล่ะ กระเป๋าเราล่ะ บัญชีเราล่ะ

นี่ก็เหมือนกัน ใจเราล่ะ ความสุข ความทุกข์ของเราล่ะ เกิดมาจากไหน เกิดมาทำไม ตายแล้วไปไหน นี่ค้นคว้ามัน ถ้าค้นคว้ามันสัจจะความจริง อย่าดูถูกความนิ่งอยู่ของพระอริยเจ้า พระอริยเจ้านะรู้เท่าทันหมด แล้วนี่ จริงๆ แล้วครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติแล้วท่านไม่ยอมพูดเรื่องธรรมะกับคนที่ไม่มี ความเชื่อถือ เพราะอะไร ครูบาอาจารย์ท่านพูดด้วยความเมตตาเพราะท่านใช้ชีวิตของท่านค้นคว้ามา แต่พูดออกไปแล้วเขาไม่เชื่อ ถ้าไม่เชื่อนะ ไม่เชื่อ พุทธศาสนาบอกว่ามันเป็นกรรมๆ ใหม ถ้าไม่เชื่อไม่เป็นอะไร แต่ไม่เชื่อเขาก็ต้องใช้ปัญญาของเขาใช้ใหม่ จี๋โม่ อวด นี่กล่าวต่อพระอริยเจ้ามันเป็นกรรมทั้งนั้นแหละ

ฉะนั้น ครูบาอาจารย์ท่านถึงไม่ยอมให้เกิดสภาวะแบบนั้น เวลาพูดอย่างนี้ เวลาหลงตา เวลาท่านออกมาโครงการช่วยชาติ ท่านบอกเสียใจอยู่คนเดียวเท่านั้นแหละคนมันตกนรกเยอะ คนที่กล่าวโงมตี คนที่ต่อต้าน ท่านบอกที่ทำท่านทำเพื่อประโยชน์นะ ทำเพื่อชาติ ทำเพื่อชาวพุทธ ทำเพื่อความมั่นคงของชาติ ของศาสนา ทำเพื่อความมั่นคง แต่ฝ่ายที่โงมตีท่านบอกว่าท่านเสียใจตรงนั้นแหละ คำว่าเสียใจคือเขาทำเองนะ เขาทำเอง เขาโงมตีเอง เขาเอาไฟมาเผาตัวเขาเอง เขาเอายาพิษมาเข้าสู่ร่างกายเขาเอง แล้วเขาก็ได้ผลของเขาเอง

แต่ขณะหลงตาท่านบอกว่าที่ทำโครงการช่วยชาติทั้งหมด ที่พูดถึงสะดุดใจก็สะดุดใจตรงนี้ ตรงที่มีคนที่เขาทำแล้วมีโทษกับเขา ดูความเมตตาของพระอรหันต์สิ เขาโงมตี เขาทำลาย

ทั้งนั้นแหละ งานของเราไปไม่รอดเลย เขาก็คิดเขาขวางไปหมดเลย แต่สุดท้ายท่านบอกท่านเสียใจว่ามันจะได้ผลเป็นบาป นี่ท่านเสียใจตรงนั้น เสียใจคนที่มันทำบาปทำกรรมของเขาเอง ท่านไม่ได้ทำอะไรกับเขาเลย ท่านทำคุณงามความดี แต่ แต่โลกนี้นานาจิตตัง คนที่เห็นด้วยก็มี คนที่ไม่เห็นด้วยก็เยอะ

ฉะนั้น ความนิ่งอยู่ของพระอริยเจ้าท่านไม่ยากพูดมรรคผลตามความเป็นจริงกับใคร แต่แต่ก็เลสมันชอบ เวลามานี่หลงพ่อว่าอย่างไร หลงพ่อว่าอย่างไร คือเขามาลองใจ เขาจะล่อเสือออกจากถ้ำ แหม เอปัญญหามาถาม เวลาเสือออกไปตะครุบมัน มันบอกว่าเป็นเสือ เสือกินคนไม่ดี อ้าว ก็เอ็งล่อเสือ ก็เอ็งมาลองของ ก็เอ็งมาถามปัญหาเอง เวลาถามปัญหาไป เวลามันพุ่งเข้าไปใส่หน้า ไอ้โฮ ร้องไอ้โฮเลย ก็เอ็งล่อเสือ

ฤทธิ์ในพุทธศาสนาคือการบันลือสีหนาท องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลายกพระสารีบุตรเป็นเสนาบดีแห่งธรรม เป็นอัครสาวกเบื้องขวา ผู้ที่จำแนกแจกแจงธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า การจำแนกแจกแจงธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้นคือธรรมโอสธเข้าไปสู่ใจของสัตว์โลก เข้าไปสู่ใจของประชาชน อานิสงส์ของการฟังธรรม สิ่งที่ไม่เคยได้ยินได้ฟัง สิ่งที่ได้ยินได้ฟังแล้วตอกย้ำ สิ่งที่มีความลังเลสงสัยให้ขับเคลือนไป

เวลาถ้าจิตเราเชื่อมั่น เวลาฟังแล้วมันปลื้มใจ อานิสงส์สูงสุดคือจิตฟ่องแผ้ว จิตที่ฟ่องแผ้วแล้วเวลาจิตฟ่องแผ้วมันมีค่าไหม พอจิตฟ่องแผ้วขึ้นมาแล้ว สมบัติพิศฐานที่เราแสวงหามา ไข่มันเป็นปัจจัยเครื่องอาศัย พอจิตเราฟ่องแผ้วนะเราจะคิดเลยนั้นสมบัติบ้า ภูโง่มาตั้งนาน ทำไมไม่รู้จักจิตของตัวเอง พอถึงเวลาแล้วมันจะเข้าใจเลย แต่เราก็ต้องแสวงหาเพราะเราเกิดมากับโลก สมมุติ เกิดมาความจริง

หลวงตาท่านบอกว่าธรรมะของท่านนะมันไม่มีขัดแย้งกับใคร เข้าสู่ทุกอณูของอากาศ เข้ากับเขาได้หมดเลย มันไม่มีการโต้แย้งเลย แต่เวลาคนที่ประพฤติปฏิบัติแล้วถ้ามันเห็น ถ้ามันเห็น ถ้ามันได้สัมผัส ความรู้สึกของเขา แล้วเราเอาความรู้สึกอารมณ์อย่างนั้นมาอธิบายใจ แล้วเราไม่เคยได้อารมณ์อย่างนั้น เราไม่เคยสัมผัสอย่างนั้น มันจะเป็นไปได้อย่างไร

ฉะนั้น เวลาพระที่ไม่มีหลักมีเกณฑ์ ก็เอาความรู้สึกของครูบาอาจารย์มาอธิบาย เสร็จแล้วก็ผลประโยชน์ทับซ้อน มีเบื้องหน้าเบื้องหลัง คำว่าเบื้องหน้าเบื้องหลัง ฉะนั้น กาลามสูตรอย่าเพิ่งเชื่อ อย่าเชื่อใดๆ ทั้งสิ้น วันนี้วันสำคัญทางพุทธศาสนา เมื่อวานเป็นวันพระวันอาสาฬหบูชา

วันนี้วันเข้าพรรษา พอวันเข้าพรรษาเขาจะตั้งสัจจะ ตั้งอุคคังค์ต่างๆ เพื่อประโยชน์กับเขา เราทำบุญกุศลแล้วตั้งสัจจะกับเรา

ของข้างนอกมันเป็นวัตถุนะ สิ่งที่มีการประชาสัมพันธ์ เรื่องโลกธรรม ๘ แต่จิตใจของเรา สำคัญกว่า ถ้าจิตใจสำคัญกว่านะ คนถ้ามันมีคุณธรรมในหัวใจมันจะมีความเพื่อแผ่ อเสวนา จ พาลานัน ปณฺทิตานญจ เสวนา เราจะไม่คบคนพาล เราจะคบบัณฑิต เวลาความคิดชั่ว นั้นละมันพาล เวลาความคิดดี จิตใจเรา อารมณ์นี้เป็นอาหารของใจ ความรู้สึกนึกคิด คิดดี คิดชั่ว ถ้าคิดชั่ว พยายามปฏิเสธมัน เราไม่คบอเสวนา เราไม่คบคนพาล เราไม่คบคบบารมณฺ์อย่างนี้ เราจะคบ บัณฑิต คบบัณฑิตคบบัณฑิตสิ่งที่ดีงาม

นี่บัณฑิตก็โดนเขารังแก รังแกว่าไม่ทันคนๆ เราเป็นบัณฑิต เราเชื่อองค์สมเด็จพระ สัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนเรื่องศีล สมาธิ ปัญญา เราเชื่อมั่นอันนั้น แต่เรื่องของสังคมของโลกเขาเอารัดเอาเปรียบกัน นั้นละเขาว่าเขาได้ผลประโยชน์ นั้นละฟันไฟ ของเขา ถ้าจิตใจเรามั่นคงเรายืนอยู่ได้ ไม่โลก ไม่ต้องการของใคร ไม่เป็นเหยื่อใคร แสวงหาด้วย น้ำพักน้ำแรงของเรา

ดูพระสี ฐคฺคังค์ๆ ต้องบิณฑบาตมา บิณฑบาตเป็นวัตร เลี้ยงชีพด้วยปถิแข็ง เราทำมันเป็น สิทธิ สิทธิของโยม สิทธิของพระ มันเป็นสิทธิของแต่ละบุคคล แล้วบุคคลเห็นคุณงามความดี มากน้อยขนาดไหน เขาก็ชวนขายของเขาอย่างนั้น ฉะนั้น เวลาบอกว่าถ้ามันจะยุ่งยากบ้างมันก็มีบ้าง แต่ถ้าเป็นความจริงแล้ว นกมันต้องบิน พระฐคฺคังค์ต้องฐคฺคังค์ คนที่มีคุณธรรมต้องลงสู่ ความเพียรอันนั้น ถ้าความเพียรอันนั้นเป็นความจริงขึ้นมา มันต้องเป็นความจริงขึ้นมา นี่วัน เข้าพรรษา

ฉะนั้น สิ่งปัจจย ๔ มันเครื่องอาศัยนะ คำว่าเครื่องอาศัย อย่าไปยึดมันถ้อมมันจนให้มันทับถมหัวใจใจ ให้หัวใจเรามีคุณธรรม ให้มีปัญญา ให้มีหลักใจ เพื่อหัวใจดวงนี้ หัวใจของเราเอง เพื่อประโยชน์กับใจของเรา เอวัง